

Tilfælde, der skulde ordnes, troer jeg, man kunde være tilfreds med den, selv om den krævede en kongelig Stadsfæstelse, men det er mit Ønske og mit Haab, at den Frihed, som gives i den ganste Folketirke, ikke blot skal blive for enkelte Mænd eller et enkelt Parti, men for alle dem, der føle den samme Trang som de. Jeg har en særlig Opfordring til netop at stille mig paa dette Standpunkt deri, at jeg har den Ære at være valgt af den Kreds, hvori Ryslinge ligger; jeg har havt Velilighed til der at lære at kjende, hvor glædeligt og gavnligt det er for Udviklingen af denne kirkelige Selvbevidsthed og Selvvirksomhed, naar flere aandelige Retninger levende og kraftigt mødes. Jeg har erfaret og seet, hvorledes der i Ryslinge ligger 2 Kirker vel kun et Par Bøssesrud fra hinanden, og hvorledes disse Kirker ere propfulde ikke alene af Beboerne fra selve Sognet, men fra mange Miles Omkreds, og jeg har hørt i denne Valgkreds baade Mænd og Qvinder, som ingenlunde høre til en bestemt kirkelig Retning, og navnlig ikke til den, om hvilken man saa ofte antager, at den alene puster en større kirkelig Frihed, bittert beklage sig over, at man i Ryslinge havde et saa stort Gode, medens de vilde ønske, at de blot havde een saadan Præst, som der er. Jeg føler mig derved saameget mere breven til at ønske, at denne Frihed ikke blot maatte komme enkelte Mænd eller enkelte Retninger tilgode, men ethvert Sogn rundt omkring i Landet, hvorsohelst man føler, at den Præst, man har, ikke tilfredsstiller, og hvor man vil bringe de Offre, som vi her have krævet som Beviis paa, at der virkelig er en alvorlig Trang tilstede.

Den ærede Ordfører gjorde adskillige Bemærkninger til, hvad jeg ansøgte igaar, som jeg ikke skal opholde mig længe ved; thi jeg troer, at de saa tilstrækkelig visse, hvor svage de Grunde ere, hvortil Fleertallet støtter sig, at jeg idetmindste ikke behøver at gjennemgaae dem alle. Den ærede Ordfører søgte sit Hovedargument deri, at naar Mindretallet var gaaet ind paa den negative Bestemmelse, at man vilde indrømme Ministeren Ret til at gjøre Indsigelse mod den valgte Præst, naar han ved sin Vandel eller Embedsførelse havde vdiist sig uærdig til et kirkeligt Embede, maatte

det ogsaa kunne gaae ind paa den kongelige Stadsfæstelse; thi den indeholdt i det Væsentlige ikke Andet. Det forekommer mig at være en meget svag Grund for Fleertallets Indstilling; thi det er jo muligt, at Mindretallet tog fejl, dengang det gik ind paa denne Indrømmelse, at det dengang ikke saae klart, hvad der laa deri, men først saae det, da det kom frem i den positive Stikelse, og hvis det var Tilfældet, skulde det da være en Grund for os til ogsaa at gaae ind paa denne? Jeg troer imidlertid ikke, at vi tog fejl, da vi gjorde Forskjel mellem disse to Tilspoininger; thi den ærede Ordfører forbigik, naaget jeg udtrykkelig havde fremsført det, at der ved den negative Form var tilføjet de Betingelser, hvorunder Indsigelsen maatte fremkomme, men disse derimod ikke findes ved den positive. Kunde den ærede Ordfører bringe dem til at staae ved Siden ogsaa af denne, var Sagen en ganste anden, især hvis han kunde sige de Tillægsord til, som han igaar brugte, og som der ogsaa var Tale om i Udvalget, et forargeligt Levnet og forkastelig Embedsførelse. Den ærede Ordfører fandt fremdeles Svagheden i vore Grunde og det Urigtige i vor Opfattelse deri, at jeg kunde tænke paa at komme med et Forslag som dette, at det skulde hedde i Lovven: „som stadsfæstes af Kongen“. Et saadant Forslag har jeg ikke fremsat; den ærede Ordfører vil ikke kunne vise mig noget Sted, hvor dette er kommet frem. Jeg har i Talens Løb sagt, at det, som kom fra Fleertallets Side, var noget Mere end en Formsag; thi hvis det var en Formsag, maatte det hedde: „som stadsfæstes af Kongen“, men der staaer: „saafremt han stadsfæstes af Kongen“, og deri laa noget ganste Andet. Jeg troer, at naar man saaledes tager Sætninger ud af Modstanderens Foredrag, giver dem en heelt anden Mening og derpaa kæmper imod dem, saa tyder det paa, at der ikke er stærke Grunde i selve den Sag, som man vil forsvare. Den ærede Ordfører vil ikke kunne nægte, at her foreligger et Sgørgsmaal, som er mere end en blot Formsag. Men han vil heller ikke kunne nægte, at han ikke kan give nogen Sikkerhed for, at følgende Ministre vilde opfatte Betingelsen paa samme Maade som den nuværende,